

# Ragnar Westerling

1956 - 2020

*Minnestal till Ragnar Westerling vid  
svensk Socialmedicinsk årsmöte 2020  
Av Urban Janlert*



## **Kära socialmedicinare!**

Ragnar Westerling är död. Alldeles för tidigt, och alldeles för plötsligt.

Som socialmedicinare vet vi att livet inte är rättvist. Ibland inser vi också att döden inte är rättvis. Ett forskningsområde som Ragnar ägnade mycken tid åt var just de onödiga dödsfallen, den död som kanske kan förhindras. Men även preventionens företrädare kan drabbas av det man vill förhindra.

En karismatisk person kan vara lätt att beundra, men svårare att tycka om. Ragnar var ingen karismatisk person. Jag ser honom hellre som en trågen vingårdsarbetare, eller med ordbokens förklaring en person som flitig och energiskt arbetar för något som upplevs som angeläget och viktigt. Sådana människor blir sällan beundrade, men är desto lättare att tycka om. Utan dem är det mycket som inte skulle fungera i vårt samhälle. Ragnars insatser var av det trågna och sällan glamorösa arbetets karaktär. Undervisning, forskning, administration, föreningsarbete – ett socialmedicinens ”hushållsarbete” om man så vill, utan vilket ämnet idag inte hade varit vad det är.

Ragnar hade i sitt förnamn ett viktigt arv att förvalta. Uppsala universitets förste professor i socialmedicin hette just Ragnar. Ragnar Berfenstam. I flera avseenden var de lika: anspråkslösa och lågmälda, och axlade många vardagssysslor.

Det är med sorg i hjärtat vi tvingas konstatera att Ragnar inte är med oss längre. Plötsligt har valberedningen för svensk Socialmedicinsk förening ingen sammankallande, och Socialmedicinsk tidskrift ingen styrelseordförande. Förstamaj-tåget har blivit en musiker fattigare. Och framför allt berör oss familjens förlust. Vi sörjer och tänker: vad återstår nu får oss att göra?

## **Tack Ragnar!**